

nosću a s wobstajnym poddacžom do jeho dobreje a hnadneje wole!

Dženšnišcha njedzela po hodžoch je pak tež pošlenja njedzela swonkneho lěta. Kak wjele dobrotow Božich je šo nam w běhu teho lěta dostawało! Wobhladaj šebi Božu dobroćiwosć a šcedriwosć po šchwórtěj próštwje a jejnym wukładowanju, wobhladaj šebi Božu lubosć a šmilnosć po wschěch tsjóch artiklach naschjeje najšwjeczišcheje kšchesczijanškeje wěry a po jich wukładowanju, a ty šo špodziwajš, kak je čłowjekej móžno, Boha njekhwalicž! Kak šy ty tute k šwojemu bliskemu kónzej šo nakhilaze lěto wukupił? Šacž k Božej čšesczi a k twojej šbóžnosći? Wny žadny jenicžki jeho dnjow njemóžemy wróczič, tež niz žadny tajki, kotryž dyrbinu bohuzel šhubjenu džen mjenowacž. Š Jerusalemskeho wutupjenja je wam šnaty romski wójškowodzeč Tituš, kšěžorowy šyn, kiž bu pošdžišcho šam kšěžor. Tón bě, kaž šo wě, póhan. Šdy by šo jemu hdy džen pominył, na kotrymž njebě po šwojim šwědomnju ničžo dobreho činił, dha by šrudnje škoržil: „Tón džen šym šhubil!“ Wot tuteho póhana pohladaj na tebe a na wschitke dny tuteho lěta. Je twoje kšchesczijanške šwědomnje tež tak wotučene bylo, šo šy kóždžicžki džen šam se šobu do šuda šchol a jeho nakoženje pruhował po twojim kšchesczijanškim powołanju? Běšche czi tež šrudno k wutrobje a padašche czi czežko na šwědomnje, hdyž dyrbjesche pošnacž: Tón džen šym šhubil? Jedny džen po druhim, jene lěto po druhim šo minje! Kak šmy šwój čšaš wukupili? Na šwědomnje budž prašamy: Steji dženša pschi kónzu teho lěta lěpje s twojej dušchu, hacž pschi jeho šapocžatku? Abó je s twojim duchomnym žiwjenjom s wopjecžizu šchło? — Měnišch šnano, šo mašch hišchje hromadu lět psched šobu, w kotrychž šamóžesch wschu dotalnu škomdu po něčim šarunacž a šo s debrej kšwilu a čšaša došč nakafacž a wobroczič? Šdže dha mašch žadny dalšchi dolhi šemski čšaš ša šebje šapišamy? Nihdže. Nichtón czi njemóže ša to rukowacž, šo budžesch hišchje žitsje živy. — A nimo tuteje njewěštosće, kotraž dyrbjala cze wuczič, twój čšaš derje wukupowacž, kak je tola wěčna šchłoda wo kóždy w njepoškutnosći, njewěrje a njepoškušnosći pschecžinjenu a šhubjenu džen. Niz jenož haniba, ale tež šchłoda je wo kóždy wošrjedk twojeho pola, kiž je s njerodny njewoššny ležo wostał. Šlaj, kóždy džen,